



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 106/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. R., t. č. R., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou špeciálneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Pš 10/05, a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť M. R. o d m i e t a pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2006 doručená sťažnosť M. R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4

Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou špeciálneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Pš 10/05.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažnosť sťažovateľa neobsahovala návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03). Sťažovateľ k svojej sťažnosti nepripojil žiadne listinné dôkazy preukazujúce skutočnosť, že v záujme ochrany svojich práv využil opravné, resp. iné právne prostriedky nápravy, ktoré mu zákon poskytuje, resp. na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov, a ani splnomocnenie pre konkrétneho advokáta (ním prijaté) na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd podaním z 3. marca 2006 (doručeným 17. marca 2006) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Ústavným súdom bol v tomto podaní súčasne vyzvaný, aby v lehote 20 dní od jeho doručenia odstránil nedostatky svojej sťažnosti a doplnil ju tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote nereagoval a neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

## II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, nepripustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie: a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa neobsahuje niektoré zákonom ustanovené náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 3. marca 2006 svoju sťažnosť nedoplnil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozomený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2006